

Leden 2017

Cesta

do školy

Vydatný spánek v průběhu noci je velmi důležitý. Ráno v 6:28 nastává klíčový moment dne. Můj mobilní telefon spustí: „Crrr, crrr!“

Musím vstávat! Ještě minutku ležím a zase se ozve: „Crrr!“ Teď už si musím doopravdy pohnout (*příjmení autorky tohoto textu je Cr – hon – ková, pozn. red.*).

Shodím ze sebe peřinu, pomalu si sednu, protřu si ospalé oči a čeká mě další těžký úkon – slézt z patrové postele bezpečně na zem. Slézám nebo seskakují. Vždy se mi to podaří. Převléknu se z pyžama do riflí a trička. Nahodím si na záda baťoh, špinavé oblečení ze včerejška a valím se dolů.

Když sejdu po schodech, odhodím tašku, zajdu vykonat potřebu na WC a po cestě do koupelny se zhoupnu na hrazdě. Umyju si obličej, učešu se a pádím do kuchyně, kde sním jablko a také se napiju vody.

Zase pádím do koupelny, vyčistím si zuby a chvátám

do předsíně, tam si obléknu bundu a obuju boty.

Vyjdu z domu. Jdu po ulici Nábřežní, musím zrychlit krok, abych stihla autobus. Dojdu

na zastávku u kina a čekám na autobus, který jede 7:24. Nikdy není třeba čekat dlouho, maximálně minutu až dvě.

Autobus přijede, nastoupím, sednu si a vezu se až k zastávce u lázní. Když jedu sama autobusem, někdy poslouchám cizí rozhovory a v duchu si ťukám na

hlavu. Ti puberťáci jsou fakt divní.

Vystoupím z autobusu a prodírám se davem dětí až k naší škole. Když kličkuji mezi dětmi i dospělými, zahlédnu ZUŠku a ekonomku. Obě budovy jsou staré víc než sto let, a jsou pěkné. Procházím také kolem sochy Palackého. Vyjdu čtyři schody, čipnu si a jsem ve škole.

Tento proces mi trvá cca hodinu a čtvrt, ale je možné, že vy budete rychlejší. Ozvěte se mi, pokud uděláte rekord!

Markéta Crhonková, 9. B

Být odměněn

Co vlastně znamená být odměněn? Znamená to *dostat odměnu za vykonanou práci nebo činnost jakéhokoli druhu.*

Odměny můžou být **různé**, stupňují se věkem a důležitostí.

U **malých dětí** se dává odměna za to, že se naučí chodit na nočník nebo mluvit, číst, psát, počítat. Odměnou bývá většinou hračka nebo něco dobrého na zub.

U **starších dětí**, dejme tomu teenagerů, se odměna dává za těžší práci, jako je výkon ve sportu, dostat se na střední školu, odmaturovat atd. Odměna je o level výš.

V případě **dospělých** se odměny naprosto liší. Můžou se dělit i podle **povolání**. Např. *herec/herečka – Oscar, Zlatý glóbus, fotbalista – Zlatá kopačka nebo Zlatý míč.*

Myslím, že každý z nás bývá odměněn denně. Třeba i ústní pochvalou od rodičů za dobrou známku.

Každou odměnu si musíme **zasloužit**.

Viktorie Nečasová, 8. A

NOBELOVA CENA

Nobelova cena je ocenění za zásadní vědecký výzkum, technické objevy či za přínos lidské společnosti. Ve všech oblastech, v nichž je udělována, je považována za *nejprestižnější* ocenění.

Udílí se každoročně od roku 1901 na základě poslední vůle švédského vědce a průmyslníka **Alfreda Bernharda Nobela** (vynálezce dynamitu) v následujících oborech: **fyzika, chemie, fyziologie nebo lékařství, literatura a mír**; dále se také uděluje Cena Švédské národní banky za rozvoj ekonomické vědy na památku Alfreda Nobela, běžně označovaná jako „**Nobelova cena za ekonomii**“.

Od roku 1902 je většina cen předávána na slavnostním večeru, který se koná vždy 10. prosince, v den výročí Nobelovy smrti, ve Stockholmu, Nobelova cena za mír je ve stejný den předávána na ceremoniálu v Oslu. Jména držitelů cen jsou zveřejněna předem, jednotlivé komise je zveřejňují v průběhu října.

Nobelovu cenu nelze udělit posmrtně (in memoriam). Výjimkou je situace, kdy držitel zemře mezi zveřejněním svého jména a slavnostním předáváním.

Každý držitel Nobelovy ceny má kromě **medaile** a **diplomu** nárok také na **finanční odměnu**, která v současnosti činí *8 milionů švédských korun (cca 23 milionů českých korun)*. Původním cílem této odměny bylo umožnit pokračování ve výzkumu či práci bez nutnosti ohlížet se na finanční situaci, tento důvod však obvykle není aktuální.

Udělované medaile mají *na líci* portrét Alfreda Nobela s nápisem udávajícím roky jeho narození a smrti v latině. *Na rubu* je motiv odpovídající příslušné ceně a nápis. Na „švédských“ cenách (fyzika, chemie, medicína, literatura) je nápis **Vynálezy zlepšují život, jenž je zkrášlován uměním** (citát z Vergiliovy Aeneidy), na ceně za mír je nápis **Pro mír a bratrství mezi národy**, na ceně za ekonomii je název ceny. Na každé medaili je také vyryto jméno držitele.

(Zdroj: wikipedie.cz)

Jak chudý Emu ke štěstí přišel

Byl jednou jeden muž, který se jmenoval Emu. Byl chudý, protože žil jen z toho, co zdědil po otci. Měl zlé bratry, kteří mu vzali i to málo, co mu zbylo. Sehnal si tedy popruhy a začal si vydělávat nošením nákladů.

Jednou nesl nádoby s vodou. Procházel se loukami, lesy a na jednom osamělém kamenu viděl veverka. Kolem ní hořelo roští a ona neměla kam utéct. Emu okamžitě vodou z nádob uhasil oheň a zachránil tak veverka. Chtěl jít dál, ale veverka promluvila lidským hlasem: „Děkuji ti za záchranu, pojď za mnou a dostaneš odměnu.“

Emu šel poslušně za veverkou a ani se nedivil, že veverka mluví. Šli do velké jeskyně, ve které byly tři mísy: zlatá, smaragdová a diamantová. Nakonec veverka povídá: „Tady máš odměnu. Zlatá mísa dává jídlo, smaragdová dává vodu a ta diamantová plní přání. Vezmi si je, jsou tvoje.“

Emu si vzal mísy, poděkoval a šel domů. Tam vytáhl diamantovou mísu a přál si velký dům s velkou jídelnou, padesáti stoly a u každého aby bylo deset židlí. Hned, jak to dořekl, stál před ním velký dům s jídelnou a se vším, co si přál. A tak Emu pozval všechny chudé, hostil je jídlem a pitím. Všichni z vesnice ho za to měli rádi a byl velice oblíbený.

Jednou si přál hodně peněz, aby mohl pro chudé koupit pořádné oblečení. Šel tedy ke krejčímu a přál si ušít hodně oblečení. Krejčí se divil, že má tolik peněz, a přitom je chudě oblečený, a tak tajně přivolal vojáky. Ti bez milosti chytli Emua a odvedli ho rovnou ke králi. Král se zeptal: „Kde jsi vzal tolik peněz, ty, takový chudý člověk?“ Emu mu vyprávěl o veverce a o mísách. Krále to velké bohatství ohromilo, a tak ho oženil se svou dcerou.

Emuovi se princezna líbila. Král brzy zemřel, a tak země neměla panovníka. Ale protože všichni měli Emua rádi, tak udělali vládce z něho. A Emuovi se žilo šťastně až do smrti.

Jan Brančík, 6. C

Smysl cestování

Leona Galíčková, 6. C

Jaký smysl má cestování? Jistě vás napadne hned několik možností, jak na tato slova zareagovat.

Pokusím se zde popsat vlastní pohled na věc.

Někdo jezdí do zahraničí (třeba do Anglie, Španělska či Francie) proto, aby se lépe naučil tamní jazyk.

Jiní lidé zase dané místo navštíví, aby se pokochali památkami, kterými je onen kout světa proslulý. Za všechny takové výjimečné skvosty jmenujme egyptské pyramidy, pařížskou Eiffelovu věž a Římské koloseum.

Některé turisty lákají adrenalinové zážitky, takže se pokusí zdolat nějakou tu velehoru, proč ne rovnou Mount Everest. A nebo si zahrají na toreadory a nechají se honit rozzuřenými býky španělské koridy.

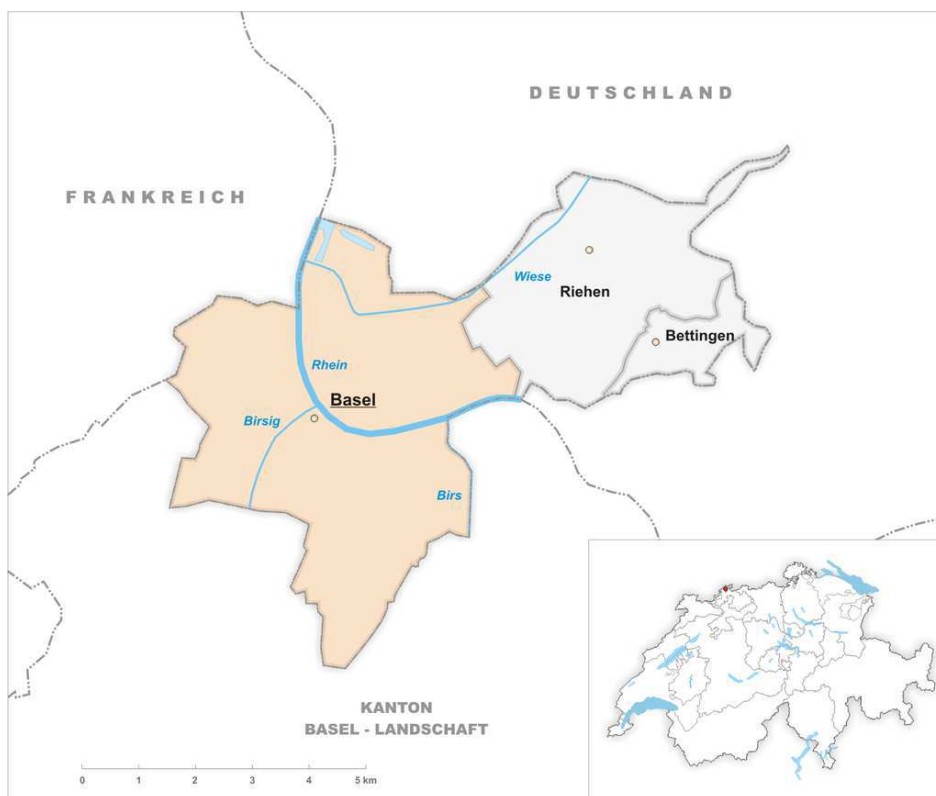
Já (společně se svými rodiči) cestuji hlavně za zábavou a relaxací. I když je mi teprve jedenáct, byla jsem už na řadě míst. Na některé cesty si bohužel už nevzpomínám.

Do mých tří let jsme prý cestovali po České republice. Krásné památky se nachází nejen v zahraničí, máme je též my Češi (a to nejen v Praze). Česká kultura, památky a jazyk mi bude vždycky nejbližší, jsem tady prostě doma. Dále jsme zavítali na Jesenickou přehradu, v zimě do Krkonoš, kam vlastně jezdíme každý rok. Navštívili jsme třeba i Lipno, Babylon Liberec a Šumavu.

Pěknou prázdninovou dovolenou jsem strávila několikrát i u moře – v Bulharsku, Řecku, Chorvatsku.

Největší zážitek na mě ale čekal v Německu. Stoprocentní adrenalin na atrakcích a horských dráhách v Europa Parku ve městě Rust. Neuvěřitelné! Vřele doporučuji každému.

Nakoukli jsme také do Švýcarska a navštívili místní památky a kostelíky.

NA FOTOGRAFII JE AUTORKA TEXTU PŘED BASILEJSKOU RADNICÍ (ŠVÝCARSKO), POZN. RED.

JeDInEčNOsT – OdLIšNOsT

Všichni se od sebe lišíme. Vzhledem i povahou a všichni jsme něčím jedineční. Každý z nás vypadá trochu jinak. Někdo je vysoký, jiný malý, lišíme se barvou vlasů, očí, ale i pleti.

Podle toho můžeme rozlišit i národnost lidí.

Liší se i tradice a kultura v různých zemích. V České republice se dříve nosily kroje, aby se lidé mezi sebou nějak odlišili.

Lišíme se i povahou, máme odlišné vlastnosti. Člověk je přátelský, skromný, hlučný, tichý, někdo nepořádný nebo ochotný...

Každému jde něco lépe a něco hůř, v něčem může i vynikat.

Lišíme se i názory a představami a v tom jsme jedineční.

Kdybychom byli všichni stejní, byli bychom k nerozeznání. Každý člověk je jedinečný a nikdo ho nemůže nahradit.

S V Ě Ř O V Á N Í

Každý se jednou za čas potřebuje někomu svěřit.

Většinou se svěřujeme se svými zážitky a s tím, co nás potěšilo. Ale také se svěřujeme, když máme nějaké problémy nebo nás něco trápí.

Svěřit se můžeme těm, kterým důvěřujeme. Třeba rodičům, sourozencům nebo kamarádům...

Někteří dospělí se radši svěří odborníkovi, psychologovi, psychiatrovi nebo psychoterapeutovi. Například když mají problémy v rodině nebo v práci.

Někteří lidé svá trápení svěřují papíru, píší si deník.

Když se někomu svěříme, tak se nám alespoň částečně uleví a třeba nám dotýčný dokáže i poradit a problém vyřešit.

Život bez **stresu... ???**

Kdo z nás čas od času nezažívá nějaký ten stres? Nikdo. Stres zkrátka patří k našemu životu stejně jako například spánek a je vlastně jedním z hlavních hybných prvků ve vývoji lidstva.

Já se stresu snažím pokud možno vyhýbat, je však jasné, že ne vždy to jde. Ale vytvořila jsem si systém opatření, která mi v takových situacích pomáhají s úlevou od přehnaného napětí.

Jednoznačně nejlepším **odreagováním** je pro mě teplá vana nebo sprcha a k tomu příjemná hudba. U někoho je účinnější třeba hraní her na počítači, ale já musím odpočívat, prostě úplně vypnout. Kromě focení. To naopak přemýšlet musím. Z jakého úhlu mám snímek vyfotit, jaké by u toho mělo být světlo a vše okolo toho. Neustále se snažím zlepšovat a dovědět se o tom co nejvíc.

V poslední době jsou při zahánění stresu populární **antistresové omalovánky**. Já u nich moc dlouho nevydržím, protože pastelkami vždycky vše zkazím a navíc nejraději kreslím tužkou, ale někomu to může opravdu pomoci. A taky si myslím, že pokud se chcete pořádně uklidnit a máte na to víc času, je lepší si tyto omalovánky nakreslit sám. Navíc tím procvičíte fantazii, a to je další plus pro vás.

Řada lidí se shoduje v tom, že **největší stres pravidelně zažívají na podzim**. Je to nasnadě, protože v téhle části roku jsou dny velice často deštivé, obloha zamračená a sluneční svit výrazně slábne. Na druhou stranu se jim divím, že jim všudepřítomná paleta krásných barev nezvedne náladu. Skoro celý podzim je bohužel chladný, což samo o sobě moc elánu nepřidá. Proto mám ráda bylinkový **čaj**. Sednu si ke krbu, zabalím se do deky nebo peřiny, na nohy si navleču teplé huňaté ponožky a napiji se prvních doušek. Cítím, jak mi teplý čaj prochází žaludkem, a v tu ránu se mám dobře, ničím se nezatežuji. A když si ještě otevřu knížku, už mi nemůže být lépe! **Kniha** člověku pomáhá poctivě si odpočinout. Ale zásadní je, že pokud se chcete zbavit nějaké tísně, nesmíte číst smutné příběhy. V žádném případě! Naopak takové situace vyžadují velkou dávkou **humoru**.

Pokud se stresujete kvůli škole nebo práci, zkuste **si všechno v hlavě urovnat, vyčistit si hlavu nebo se s danou situací nějak srovnat**. TO JE ZÁSADNÍ, ať už se to týká čehokoliv. Pokud jde o zkoušky (nebo o něco zkouškám podobného) a vy víte, že jste dělali maximum, pokuste se co nejvíc zůstat v klidu, i když je to třeba zdánlivě nemožné.

Myslím si, že největší chyba je nepřestávat myslet na to, co vás tíží. Snažte se **myslet i na něco jiného, hezčího**. Nebo **dělejte věci, co vás baví**, ať už jde o cokoliv.

A hlavně nezapomínejte, že **nejlepším lékem** (nejen proti stresu) **je SMÍCH!**

:-(Co je „blbý“ na dospělosti:-(

Říká se, že **dospělost „startuje“ v osmnácti, když se může začít řídit, pít alkoholické nápoje a chodit do práce.** Různí lidé vnímají svou vlastní dospělost v *různém věku, někdo později a někdo dříve.* **Účelem dospívání je osamostatnit se a nést za sebe zodpovědnost.** Rodiče tu nebudou pořád, aby nám vařili, uklízeli a vyřizovali různé věci. Někdo bude chtít děti a rodiče se o ně pořád starat nebudou, budou starší a budou si chtít odpočinout. My si projdeme tím samým čím oni a zjistíme, jak je to těžké. Já sama bych radši nikdy nevyrostla.

Alexandra Šmídová, 8. A

DOSPĚLOST PODLE WIKIPEDIE:

Dospělost označuje stav jakéhokoli člověka, který už není dále dítě nebo nezletilec a stává se ženou nebo mužem. Dospělí lidé myslí víc racionálně, případně více konzervativně.

Přechod do dospělosti zahrnuje rovněž proces odmítání. Je nutné vyrovnat se s vlastním chováním (zvláště v nepříjemných situacích) a též s chováním jiných.

Věk pro určení dospělosti je (podle zákonů dané země) od 16 do 21 let. Některé kultury v Africe považují za dospělost věk 13 let, ale ve většině jiných civilizací je toto věk mladistvých (dospívající - 13 až 18 let). **Věkový limit dospělosti** je ve většině zemí 18 let, výjimky tvoří Jižní Korea (19 let), Japonsko (20 let) a některé státy USA (21 let).

Po právní stránce dospělost znamená, že osoba může realizovat kontrakt (závaznou smlouvu). Stejný nebo jiný minimální věk může být aplikován např. k některým událostem (pravděpodobně různý věk pro různé události) – rodičům končí rodičovská práva a povinnosti k dané osobě, rodičům končí finanční odpovědnost k dané osobě a zákonem je umožněno manželství, volby, zaměstnání, pití alkoholu.

Přístup mladé osoby na určité místo může být omezen nebezpečím pro tuto osobu nebo pro risk, že mladá osoba způsobí škodu (např. na výstavě křehkých předmětů). Nutno rozlišovat legalitu (zákonnost) úkonů mladé osoby a dovolení mladé osobě provádět daný úkon (např. prodej, pronájem, propagace, dovození vstupu, účast atd.). Může existovat rozdíl mezi komerčním a sociálním dovozením. Někdy existuje požadavek kontroly zákonným opatrovníkem nebo jiným dospělým, někdy existuje jen doporučení.

Mlsáci, Vybíráci, Všežravci a ostatní

Jíte rádi? Zbodnete, co vidíte, nebo si s nadšením vybíráte? Hromadně se stravovat je na půdě školy slovním spojením, které může být vyvoláno například zvoněním, pocitem hladu, chuti, potřeby setkat se ve chvílce volna s někým u stolu a popřát si třeba dobrou chuť.

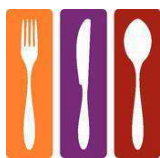
Ano, jsme v jídelně. Nejdříve v kratší či delší frontě probíráme aktuality dne, hned nás ale začne zajímat, co přistane na našem talíři podle barvy průkazky. Buď už to z jídelníčku víme, nebo sondujeme, natahujeme nosy a házíme výrazy, zda se těšíme, nebo ne.

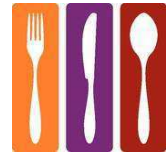
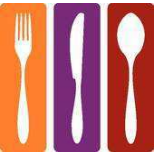
A tento fakt se stal i pro redakci námětem ankety týkající se vybraných sedmdesáti strážníků 5. – 9. tříd. Eliška Prokopová a Barbora Vysloužilová oslovovaly spolužáky v rámci našich jídelních lístků loňského podzimu. Takže se vybíralo, kroužkovalo, sčítalo...

Jak dopadl souboj vašich chuťových pohárků, si prohlédněte v následujícím souhrnu. Ať už patříte mezi Mlsáky, Vybíráky, Všežravce nebo ostatní :-), školní jídelna se na vás těší.

Z čeho se vybíralo:

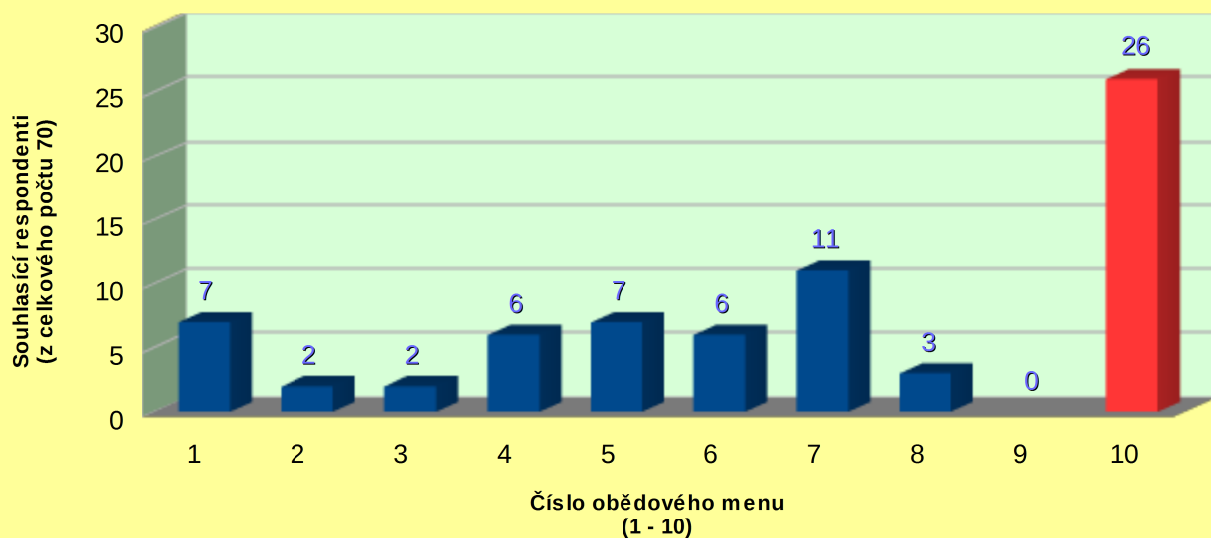
1. Polévka z hlávkového zelí s bramborem, **krutí prsa na másle** s těstovinou, jogurt s cereáliemi.
2. Polévka zeleninová s bramborem, **hovězí roštěná se šípkovou omáčkou** a noky.
3. Polévka fazolová s rajčaty, **vepřová roláda zeleninová** s rýží, míchaný kompot.
4. Polévka jáhlová se zeleninou, **kuřecí prsa pečená, dušená mrkvička s hráškem**, vařený brambor, ovoce.
5. Polévka z jarní zeleniny s pohankou, **smažený pangasius** s bramborovou bylinkovou kaší, okurkový salát s rajčaty.
6. Polévka zeleninová se špaldovými knedlíčky, **špagety se sušenými rajčaty, sýrem a Milánskou omáčkou**, římský salát s černou čočkou.
7. Polévka rajská s bulgurem, **smažený kuřecí řízek** s bramborovou kaší a rajčatovým salátem.
8. Polévka luštěninová s pohankou, **krutí řízek na bylinkách** s kuskusem, jahodová přesnídávka.
9. Polévka cibulová se sýrem, **vařené vejce, špenát listový se smetanou**, lounský bramborový knedlík.
10. Polévka boršč, **palačinky s džemen a čokoládovým topikem**, ovoce.

Ideální oběd ve školní jídelně

Grafické znázornění výsledků ankety

CO JSTE O VÍTĚZNÉM POKRMU (MOŽNÁ) NEVĚDĚLI

(Zdroj: wikipedia.org)

Pokrmu typu palačinek z mouky, kravského mléka a slepičích vajec jsou rozšířené prakticky po celém světě a připravují se v řadě variant, zejména podle druhu mouky, případně krupice.

V Česku známá varianta je zpravidla z těsta z pšeničné mouky, kravského mléka a slepičích vajec. Tento recept je populární zejména ve středoevropských zemích.

Ve Francii a podle ní také v angličtině a románských jazycích se palačinka nazývá **crêpe**.

Ve východoevropských státech se palačinky nazývají **bliny**.

V Číně mají **jarní palačinky**.

V USA jsou typickým velmi podobným jídlem **lívance (pancakes)**, které jsou často ochucovány javorovým sirupem.

*Eliška Prokopová, 9. B
Barbora Vysloužilová, 8. C*

Kouzlo lásky

Marta Karafiátová, 8. C

*Vidím tě v padajícím listě,
slyším tě v tónech každé písně.
Cítím tě v podzimním vánku,
nezbavím se tě ani v mém silném spánku.
Ve slunečních paprscích se třpytíš
a na mou cestu mi stále svítíš.
Jsi svíčka láskou vonící
i přání věčně prosící.
Pořád myslím jen na tebe,
při pohledu na hvězdy i na nebe.
Miluji tě, co na tom sejde,
protože zapomenout na tebe opravdu nejde.*

Módní inspirace

V tomto čísle časopisu skončily v našem hledáčku dvě žákyně z 9. B:

Jana Kolečková

zvolila asi nejlepší možný outfit, když je venku zima. Určitě jí v něm bylo teplo. K tmavšímu kabátu správně vybrala bílé kalhoty, rukavice a čepici. Tyto doplňky k sobě krásně sladila.

Na závěr Janu pochválím za splnění podmínky zakomponovat do outfitu vlasový doplněk nebo čepici.

Známka: 1

Verča Benešová

si oblékla červený svetr a k tomu černé legíny. Tato kombinace vypadá pěkně. Bohužel pestrobarevná šála se už moc nehodí ke svetru a navíc zakrývá potisk mašle. Papuče s bambulemi působí velmi roztomile.

Nakonec Verču pochválím za splnění podmínky, ale myslím si, že by jí více slušely culíky na obou stranách.

Známka: 2

Markétka Hebrová, 9. B

O CO SE SNAŽÍM !

Tereza Zaoralová, 8. C

Ráda pomáhám opuštěným a toulavým zvířatům. Moc mě mrzí a trápí, že jsou mezi námi takoví lidé, kteří se ke zvířatům nechovají pěkně, v některých případech je dokonce i týrají. Následkem takového zacházení pak mnoho z těchto zvířat končí na ulici.

Není to moc dlouho, co jsem zachraňovala kotě, které jsem našla před jedním obchodem. Bylo pomalované bílou barvou, vyhladovělé, kostnaté a zblešené. Vzala jsem jej domů a dala mu jídlo a vodu. Také jsem koťátko vykoupala, abych mu smyla bílou barvu a zbavila ho nečistot.

S mamkou jsme vytvořily inzerát ve snaze najít mu nového majitele, který by se ho ujal a dobře se o něho staral. To se nám podařilo již druhý den, kdy si jej převzala rodina s dětmi.

Před dvěma týdny se u nás objevila další kočka, která byla na pokraji svých sil. Byla silně podvyživená, a tak se naše rodina rozhodla, že se ji pokusíme zachránit.

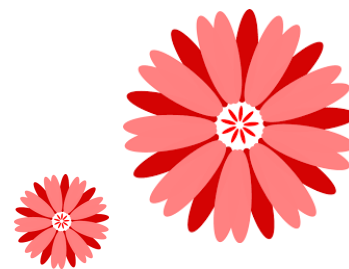
Odvedli jsme ji tedy k veterináři, který ji prohlédl a poradil nám, jak máme postupovat. Dostala umělou výživu a nějaké léky. Za veterinářem jsme s ní dojížděli několik dnů. Bohužel tato kočka byla tak strašně vyčerpaná a zesláblá, že nakonec i přes veškerou naši snahu a péči umřela.

Snažím se co nejvíce pomáhat zvířatům v nouzi, aby přežila.

Veriview

s paní učitelkou **Romanou Korbelovou**

Jak dlouho se mám učit (například němčinu), abych se mohla bez problému domluvit v Německu?

Někde jsem četla, že jeden chytrý člověk řekl, že angličtina se dá naučit za rok, francouzština za tři roky a němčina se učí celý život. Já si myslím, že němčina se dá naučit za jeden rok, ale chce to intenzivní práci. U každého jazyka platí, že pokud jste v cizině, tak se ho tam naučíte mnohem rychleji než ve škole.

Kolik vám bylo let, když jste se začala věnovat stolnímu tenisu?

Já jsem, na tu dobu vzato, začala celkem pozdě. Když jsem já hrávala, tak se začínalo přibližně v šesti sedmi letech nejpozději; já jsem začala až v devíti, ale překvapivě mi to celkem šlo.

Jakého ocenění si vážíte nejvíc a která sportovní soutěž pro vás byla zásadní?

Časem to všechno přehodnocuji a vidím trochu jinak než dřív. Za svých mladých let bych zřejmě odpověděla, že zlaté, stříbrné nebo bronzové medaile získané v rámci československé reprezentace (v té jsem byla od svých třinácti) na mistrovstvích Československa a nebo třeba medaile z ME za třetí místo. Od svých devatenácti let jsem žila v Německu, hrála jsem tam Bundesligu a v souvislosti s tím mám největší radost z toho, že se mi podařilo porazit mistryni Evropy. V poslední době si

nejvíc cením svého sportovního výkonu, když vylezu z postele a dojdu do školy. A taky když se mi podaří porazit počítač a nebo dceru (protože mi to moc nejde).

Jaké rozdíly vidíte v zájmu mládeže o sport v době vašeho dětství a v současnosti?

Snad asi všichni víme, že dnešní děti jsou všeobecně hodně lenivé. Většinu dne jen prosedí u počítače, takže ten rozdíl je obrovský. Už jenom z tohoto pohledu je to skutečně nesrovnatelné. My jsme přišli ze školy domů, práskli taškou do kouta a šli ven. A tam jsme se opravdu hýbali – hráli vybíjenou nebo jsme šplhali na prolézačkách. Sami nejlépe víte, co každý den děláte po návratu ze školy. Myslím, že valná většina náctiletých dnes prostě jen zapadne k počítači a nebo k mobilu, takže ten rozdíl je, jak už jsem řekla, opravdu velký.

Co ráda čtete?

Miluji čtení. Doma mám asi pět tisíc svazků knih. Právě teď otvírám německou knihovnu u nás ve škole a z domova jsem zatím přivezla nějakých sto dvacet knih, časem jich snad bude víc. Já osobně čtu nejraději romány (i ty historické). Jediné, co nečtu, jsou autobiografie. Moje nejoblíbenější četba jsou asi díla Agathy Christie nebo Ericha Segala.

Kdybyste se mohla učit ještě další jazyk, který by to byl?

Já se jazyk učím proto, abych se domluvila, a většinou se chci domluvit v té zemi, kde bydlím nebo pobývám víc než tři týdny. S tím je tedy spjaté i to, kterou řeč bych se učila. Ráda pobývám v Itálii a nebo ve Švédsku. Švédštinu jsem měla už na vysoké škole, takže by mi stačilo jen ji trochu oprášit. Italštinu bych se musela učit od začátku. Kdybych byla v dnešní době ve vašich letech, tak bych se učila čínštinu, neboť čínská ekonomika neustále roste a jako mateřštinu ji používá víc než miliarda lidí. A protože je to opravdu těžká řeč, tak bych si tím dokázala, že jsem machr.

Které země jste již stihla navštívit a jak se vám tam líbilo?

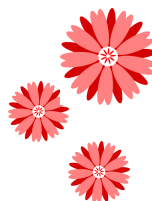
Já jsem procestovala přibližně dvacet devět zemí. Velkou část Evropy (jediné, co v Evropě neznám, je Skotsko, a to bych v budoucnu ráda viděla). Ze vzdálenějších míst jsem měla možnost poznat třeba Ameriku, Brazílii, na východní polokouli Hong Kong a Japonsko. Bohužel nezvládám moc lety, trpím přelétavou nemocí. Kolik hodin letím, tak dlouho se potom dávám do kupy. A proto jsem třeba ještě nenavštívila Austrálii, ale i tam bych se jednou ráda podívala.

Koho slavného byste chtěla poznat osobně?

Nemám takové přání, ale pokud bych musela někoho jmenovat, tak by to byl Bruce Springsteen, neboť ráda poslouchám jeho muziku, líbí se mi jeho práce a fakt, že je to dřič.

Jak (ne)kvalitně se podle Vás stravuje dnešní mládež, jaké dělá dietní chyby a je dobré se některým jídlům vyhýbat? Které jídlo máte nejvíce v oblibě? Jakou radu byste nám k tématu stravování dala?

Dnešní mládež se velmi často stravuje jen samým fast foodem, což rozhodně v pořádku není. Jinak si myslím, že správné je jíst od každého trochu a zdravý člověk by zbytečně neměl (ani v rámci všelijakých módních stravovacích trendů) žádnou potravinu ve svém jídelníčku vynechávat. Jídlo, které mám nejvíce v oblibě, jsou špagety se sýrem a domácím kečupem. Zní to možná divně, ale toto je moje nejoblíbenější jídlo, které jím prakticky pořád. **Mäßig Essen, viel Gemüse und regionale Lebensmittel.**

Veronika Obrová, 9. B

Kdo a co mě ovlivňuje

Nejvíc mě ovlivňuje moje **rodina, kamarádi, škola a fotbal.**

Ze všech nejvíc na mě mají vliv **máma s tátou** tím,

- že mi pomáhají s učením,
- berou mě na různé výlety,
- táta mě vozí na fotbalové zápasy. Když vyhraje, tak s kamarády z fotbalu uděláme rodičům děkovačku.

Nejlepší kamarád Pavel mě ovlivňuje tím,

- že se mnou jezdí na kole,
- chodíme různě po venku a
- kopeme si na umělce.

A ještě mě ovlivňuje **internet, televize, tablet, mobil, počítačové hry a zprávy.**

Fotbal mě ovlivňuje

- pohybem.

Kamarádi z fotbalu mě ovlivňují tím,

- že mi poradí, jak udělat kličku.

Zdeněk Zbořil, 6. C

Jsem RÁD/RÁDA na světě.

Proč?

Škola

Vzdělá(vá)ní

Něco dokázat

Pocit, že se můžeme pořád učit a dosáhnout čehokoliv

Dělat něco, co nás baví

Úspěch v životě

Maličkosti

Něčí úsměv

Rozkvetlé květiny, zralé plody, padající listí, čerstvý bílý sníh

Lidé

Rodina (máma, táta, sourozenci, prarodiče ...) a přátelé

Kamarádi a jejich podpora

Spolužáci

Možnosti, které se nabízí

Zájmy

Nové věci

Domácí mazlíček – pes, kočka

Okolí a okolnosti

Ti, kteří dokáží být skoro pořád pozitivní a nejsou bručouni

Kritika, která mě poučí

Pomoc (rodině, přátelům, lidem v potížích)

Zábava

Užívat si život, cestovat

Krásy přírody, měst a zemí

Zážitky, které prožijeme

... CELÝ ŽIVOT

Hrad Houska

Veronika Néblová, 8. C

*Rozhodla jsem se někde s kámoškou přespat,
třeba ve strašidelném hradu,
měla jsem tam přemýšlet přestat,
ale kvůli ní tam s ní budu.*

*Napadl ji hrad Houska,
já na ni - blázníš, tam straší,
vzala mě a své kolo značky Louska
a jela tak rychle, až se za ní práší.*

*Před hradem byl takový divný vzduch,
moc se mi nelíbil.
Jakoby kolem nás lítal nějaký duch
a můj strach se o hodně rozšířil.*

*Na hradě bylo tisíce pokojů,
však jen jeden volný byl
a okna plná rudých závojų,
to strašidelný byl to styl.*

*První se blížila
a moje duše se tu strachá
a mlha se tu šířila,
věděla jsem, že noc to bude velmi dlouhá.*

*Víc vám říct už nemohu,
neboť trauma bylo to obří,
ale splnila jsem svou úlohu,
věřte mi prosím, lidé dobří.*

Cesta po Evropě a Asii

Díl 2.

Španělsko a Irsko

V minulém čísle časopisu jsme skončili ve Francii. Nyní pokračujeme dále, tedy do Španělska a Irska.

Španělsko

Připlouváme k přístavu vyhlížím pevninu a přemýšlím jak bude asi vypadat španělský přístav. Musím říct, že mne příjemně překvapil.

Jelikož jsme dorazili kolem sedmé hodiny večer, tak světla lamp dávala přístavu takový nádech tajemství a krásy, poněvadž všude byly vidět duhové odlesky od vody i kovových předmětů. Pokud se nemýlím, dopluli jsme do **Barcelony**.

Místo toho, abychom šli odpočívat po cestě, tak jsme se vydali Barcelonu samozřejmě prozkoumat. Město má rozhodně co nabídnout - skvělý noční život, nákupy a pláže. Na Barceloně jsou ovšem nejlepší fantastické stavby legendárního architekta *Gaudího*. Mám na mysli originální domy s barevnými mozaikami **Casa Batlló**, **Casa Calvet**.

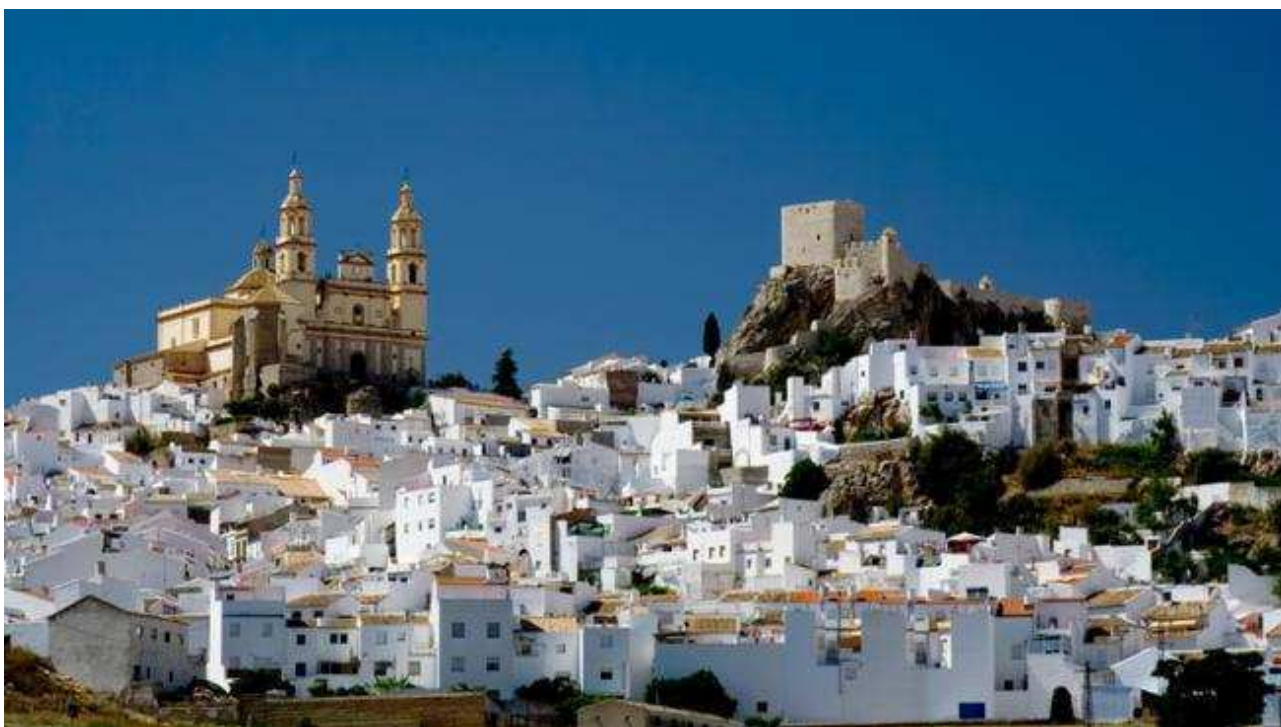
První den ve Španělsku byl slunečný a dost horký, a proto jsme se rozhodli jet na komplex paláců na okraji města **Granada**.

Alhambra je jednou z nejnavštěvovanějších památek ve Španělsku a není těžké uhodnout proč. Je to komplex paláců a pevností

maurských panovníků, které jsou známy pro svou krásu. Básníci Alhambru přirovnávají k **"perle vsazené do smaragdu"**. Interiér i výzdoba jsou podobně ohromující.

Bohužel jsme ten den nic dalšího zajímavého už nestihli, jelikož cesta byla opravdu dlouhá a procházka paláci časově náročná. Našli jsme si pěkný hotel a v Granadě jsme přespali.

Druhý den byl stejně teplý, a tak jsme si řekli, že když už se smažíme či pečeme (můžete si vybrat dle libosti J), tak pořádně. Vydali jsme se tedy dál na východ Španělska, nedaleko Granady. Drsné svahy **Andalusie** zdobí bílé vesnice (ve španělštině pueblos blancos). Dříve zemědělská obydlí často chátrala, místní i zahraniční návštěvníci však znovu objevili jejich kouzlo a domky opět září do dálky bílou omítkou.

Naše putování pokračovalo na sever přes **Madrid** (hlavní město Španělska), abychom mohli plout dále.

Irsko

Cesta byla dosti dlouhá. Asi kolem páté hodiny ráno nás přivítal krásný, svěží, nicméně studený irský vzduch.

Nelenili jsme a hned po příjezdu jsme se vydali na hrabství.

Hrabství Kilkenny se nachází na jihovýchodě Irska. Ve stejnojmenném městě najdete krásný kamenný středověký hrad a gotickou katedrálu **St. Canice's Cathedral**. Pokud máte rádi pivo, užijete si prohlídku

pivovaru **Smithwick's**. Já jsem si pivo samozřejmě nedala, ale táta ano a říkal, že mu chutnalo.

Než jsme se uložili ke spánku, tak jsme ještě dojeli na sever Irska.

První den v Irsku jsme jeli na další hrabství. Navštívili jsme **hrabství Antrim**. Nesmíte si nechat ujít **Giants Causeway** - sopečná erupce tu vytvořila okolo 40 tisíc sloupců přírodního čediče. Oblast obklopuje mnoho *mytických příběhů*, nejznámější je legenda o *obru Finnu McCoolovi*. Ten prý obří čedičové schodiště postavil, aby mohl jít bojovat

za svým skotským protivníkem *Benandonnerem*. Další oblíbenou atrakcí je zde parní vláček, který vás zaveze do **Old Bushmills Distillery**.

Irskou whisky jsme tam neochutnali, ale byli tam turisté a ti si ji moc pochvalovali. Usuzuji tedy, že byla výborná.

Řekli jsme si, že tenhle den už toho máme dost a že budeme relaxovat.

Nazítří vyrážíme na východ Irska na jedno moc pěkné místo. **Glendalough** je krásné a velmi fotogenické místo. Nachází se v klidném ledovcovém údolí vedle jezera. Pokud máte rádi historii a architekturu, pak určitě navštívte dvě staré kruhové věže **kostela sv. Kevina** a zničené katedrály. V nabídce existují různé trasy - kratší pro ty, kteří hledají příjemnou procházku. Tu jsme si vybrali my. Dlouhé pěší túry po horách představují výzvu pro odvážné.

Naše cesta vedla i kolem hrobů. Už ani nevím proč. Ale nelíbilo se mi to. Myslím si, že toto místo je známé i kvůli nějakému duchovi, ale nejsem si úplně jistá.

Tento den jsme dokončili úspěšně a zase byl čas vrátit se na loď. Neplavili jsme se moc daleko. Blížíme se totiž do ...

TAK ZASE PŘÍŠTĚ ;-)

Anička Zámečnicková, 9. B